

Životopis pana Bohuslava Procházky

Pan Bohuslav Procházka se narodil 4. 8. 1938 na statku v Přitokách u Kutné Hory. Zde se svými třemi sourozenci, Láďou, Janou a Stáňou, vyrůstal a také strávil dětství. Školní léta poznamenala německá okupace. Školu, do které nastoupil pan Procházka v roce 1944, zabrali Němci, a tak učení probíhalo, kde se dalo. Od páté do osmé třídy už náš pamětník jezdil do měšťanské školy v Kutné Hoře. Rodinný život na statku tvrdě zasáhla změna režimu v Československu. V roce 1951 byl statek Procházkových zestátněn a rodina se musela vystěhovat, zůstala sice ve stejné vesnici, ale přidělené ubytování neodpovídalo ani zdaleka tehdejšímu standardům. Přidělený dům byl takřka neobyvatelný.

O dva roky později nastoupil na jednoletou učňovskou školu zřízenou při statku v Horkách nad Jizerou. Byla to destinace synů statkářů s podobným osudem. Pan Procházka toužil studovat na Střední hospodářské škole v Čáslavi, kterou spoluzakládal jeho dědeček. Přiját ovšem pochopitelně být nemohl. Po ročním pobytu v Horkách, kde se spíše než vzdělávání museli studenti věnovat práci, se vrátil do Kutné Hory, kde vychodil dvouletou rolnickou školu. Další pracovní zkušenosti získával jako praktikant na statku v Jindicích, pak sice přišla vojna, ale od práce si pan Bohuslav rozhodně odpočinout nemohl. Jak ale sám praví: „Byli jsme mladí, to se všechno snáší mnohem lépe.“

Pan Procházka byl 1. 7. 1957 povolán k 13. technickému praporu v Ostravě. V rámci této služby pracoval na šachtách v Pecvaldě, v Ludvíku a v Karviné. Po vnějším tlaku kritizujícím práci vojáků u praporu byli převeleni do civilu, na vojně ovšem museli ještě rok sloužit a pochopitelně i fárat. Domů se tedy pan Procházka vrátil v roce 1959. Do půl roku se oženil. Jeho manželka se jmenovala Eva Krausová a pocházela z Kutné Hory. Manželé dostali přidělené bydlení v Uhlířských Janovicích a zde pan Procházka nastoupil jako agronom. V Uhlířských Janovicích rodina žila až do roku 1990, kdy jsou postaveni před rozhodnutí, zda se vrátit na rodný statek. Restituční řízení probíhalo živelně, nicméně Procházkovi hospodářství začali vynášet z popela.

V období života v Uhlířských Janovicích se panu Procházkovi a jeho ženě Evě narodili dvě děti, dcera Eva a syn Marek. Splnil si také dávné přání. Vystudovat čáslavskou školu svého dědečka. Studovat musel samozřejmě při práci, v roce 1963 složil maturitní zkoušku. Se studiem ovšem nebyl všem dnům konec. V 80. letech absolvoval ještě pomaturitní studium na téže škole.

V roce 1990 se po čtyřiceti letech panu Procházkovi navrací majetek, který jeho rodině patřil po generace. Pouští se do záchrany tohoto jmění. Půl roku do neobyvatelného hospodářství dojíždějí, později téhož roku se konečně stěhují. Když 21. 12. 2009 oficiálně předává hospodářství svým potomkům, není to ten statek, jaký převzal. Odhodlání, píle a síla celé rodiny ho přetvořily na příkladné hospodářství. Pan Procházka si ale odpočinku moc neužije, i ve svých téměř osmdesáti letech je stále nepostradatelným článkem hospodářství.

VYPRACOVALI: Matěj Hladík, Barbora Horáčková, Vít Koza, Kryštof Podhora, Magdaléna Vršovská

VYUČUJÍCÍ: Mgr. Helena Kopřivová

ŠKOLA: ZÁKLADNÍ ŠKOLA KOLÍN II., KMOCHOVA 943

LEDEN 2018